

Aabning Sted af Vandet, og hvis der var Opstemning og Forbindelse med et industrielt Etablissement, kunde Aabningen erstattes ved Anlæg af Fisketrapper. Hvad de ny anlagte industrielle Foretagender angaar, havde vi paalagt dem paa egen Regning at sørge for Anlæg af Fisketrapper, og ved de gamle allerede bestaaende Anlæg havde vi indført en Bestemmelse om, at den fiskeriberettigede kan fordre Anlæg af saadanne Fisketrapper. Det var gjort paa en Maade, som vi fandt tydelig og klar, og saaledes, at der næppe kunde findes Undtagelser fra Reglen. Jeg skal ikke her komme nøje ind paa den vidtløftige Paragraf, som den er bleven i Landstingets Affattelse, men kun sige, at det stiller sig for mig saaledes, at skal der komme noget ud af denne Lov, vil det være ganske nødvendigt at bringe Loven tilbage om ikke netop til den Skikkelse, hvori den sidst forlod Folketinget, saa dog til en Skikkelse, der nærmer sig dertil, altsaa give den en klar og letforstaaelig Affattelse, som ikke aabner Plads for Undtagelser, men virkelig sikrer Fisken Vej. Det er mig noget uforstaaeligt, hvorfor Landstinget har omredigeret Paragraffen, som sket er. Jeg har i alt Fald ikke kunnet finde den røde Traad, der gaar igennem det. Der faldt en Ytring fra den ærede Landbrugsminister i Landstinget, som gik omtrent i samme Retning, og hvori han udtalte, at det maaske har været Frygten for, at vi hernede skulde være for flotte med Vandet, at vi vilde tillade Vandspild ved for rigelig Oplukning. Men det er dog klart for dem, der kende dette Ting og vore Interesser, at vi ikke spillede en Draabe, der kan udnyttes enten som Drivkraft eller som Vandingskraft paa noget Sted. Det, som var Ledetraaden, da vi affattede § 2 i fuld Overensstemmelse og Samarbejde med den daværende Landbrugsminister, var at sikre Fisken Vej, samtidig med, at der spildtes saa lidt Vand som overhovedet muligt. Skulle vi tage fat paa Sagen igen, maa vi tage fat under samme Synspunkt. Jeg skal for mit Vedkommende ikke holde stærkt paa Folketingets Affattelse, hvis det viser sig, at vi kunne finde en anden, der opfylder de samme og, som jeg tror, gode Formaal.

En absolut Forbedring har Lovforslaget modtaget i det andet Ting. Det er der indsat, at Omkostningerne ved Landvæsenskommissionens Forhandlinger og Forretninger kunne paalægges efter de almindelige Regler, det vil sige, fordeles

paa Parterne, efter hvem der er tjent med det, og hvem der er Skyld i det, altsaa, at den ligesom en anden Domstol skal kunne paalægge Sagens Omkostninger. Det var noget, vi her i Tinget i Fjor bestræbte os for at faa ind, men lode det gaa ud for at opnaa fuld Enighed med den daværende Landbrugsminister. Naar Landstinget har sat det ind, og den nuværende højtærede Landbrugsminister ikke har noget derimod, ser jeg en Forbedring af Lovforslaget deri. Naar vi saa i Fredningsbestemmelserne kunde naa saa vidt, at vi ikke blot fredede Fiskene paa deres Gang over Fisketrapperne og Fiskepasserne, men ogsaa foran og bagved, saa at de ikke løbe fra Trapperne ind i en Faldgrube, og vi kunde blive enige om en forbedret Affattelse af § 2, kunde der nok være Haab om, at der kunde komme noget ud af denne Lov, der kunde glæde mange Mennesker. Men jeg vil sige, det er en Sag, der fordrer en hel Døl Arbejde, særlig for § 2's Vedkommende, og jeg vilde anse det for umuligt at naa det i denne Samling, medmindre der kan finde Samarbejde Sted mellem den ærede Landbrugsminister og det Udvalg, jeg antager vil blive nedsat i denne Sag, og da saaledes, at den ærede Landbrugsminister paa Forhaand ved omtrent, hvor langt vi kunne vente at komme med de Fordringer, vi opstille. Jeg skal anbefale, at denne Sag bliver tagen under fornyet Overvejelse og Forhandling. Men vi maa være klare over, at det ikke er det samme Barn, som vi vare saa glade ved i Fjor.

Trolle: Jeg skal indrømme den sidste ærede Taler, at det vil være nødvendigt at søge § 2 i det foreliggende Forslag, saaledes som det er kommet fra Landstinget, bragt nogenlunde tilbage til den Skikkelse, hvori det forlod dette Ting i Fjor. Det, som det gælder om, og som ogsaa er blevet fremhævet af det ærede Medlem, er jo at skaffe den lille Aalefaring fri Passage overalt. Jeg synes heller ikke, det fremgaar af de Forhandlinger, som have fundet Sted i Landstinget, at der har været nogen principiel Modstand mod denne Tanke, men man synes at have savnet Forstaaelse af, hvor vigtigt det er at gøre det til et absolut Paabud, at den skal have fri Passage, og ikke gøre det afhængigt af, at de i disse Vande fiskeriberettigede selv tage Initiativet til at skaffe denne fri Passage. Man kan ikke forudsætte, at alle have den rette Forstaaelse af, at det gælder det almene Vel, hvad ogsaa blev fremhævet i Landstinget af Landbrugsministeren, idet